

۲۰۱۵/۰۳/۱۸

پوهندویاصف بهاند

مآخذ، بیبلیوگرافي، ريفرينس (د بناغلي عبدالرحيم موسى زي د پام وړ)

زموږ د اوسنيو قلموالو او څيړونکو د کارونو او څيړنو په ترڅ کې د نورو ستونزو او تيروتنو تر څنګ په څيړنه کې له منابعو، سرچينو، مآخذونو، ريفرنس يا بيبيلوگرافي څخه د استفادې او نه استفادې ستونزه ډيره عامه شوې ده. زما له ډير پخوا نه دې ستونزې ته پام و او په ميډيا کې مې چې کله د مآخذ د نه ښوولو او يا په نا سم ډول د يوه کتاب او مآخذ ښوول په مخه راتلل، نو به مې د کمپيوټر د مآخذونو په ځانګړي پاڼه کې دا تير وتني له آدرس سره په نښه کولې. پلان مې دا و چې په راتلونکې کې دا ستونزې او تير وتني په ميډيا کې له نورو قلموالو سره مطرح کړم او د اصلاح له پاره يې په ګډه لار پيدا کړو. په دې موضوع څو پر له پسې کلونه واوبښل او د تير وتنو ليست ما سره دومره اوږد شو چې خپله وړ ته حيران شوم چې اوس يې چا ته په څه ډول ژر وړ يادوي.

ما سره د سر چينو يا مآخذ ښوولو پوهنتوني تجربې او د افغانستان په علمي څيړونو کې د بيبيلوگرافي مسلط قوانين په ذهن کې خوندي وو. دا تجربې او لارښوونې مور ته لويو استادانو لکه: علامه حبيبي، علامه رشاد، پوهاند ډوکټور حبيب الله ټري، د اکاډيميسين کانديد صديق روهي، پوهاند رحيم الهام، پوهاند ډوکټور مجاور احمد زيار، سر محقق زلمي هيواد مل او ... ښوولي وې چې په متن کې څه ډول مآخذ وښوول شي، په لمن ليک کې څه ډول سر چينه په نښه شي او د مقالې، رسالې او کتاب په پای کې د بيبيلوگرافي لست په څه ډول برابر کړای شي. کومو مسالو ته مآخذ ښوول اړين دي او کومو ته نه دي.

خو له بده مرغه زموږ په هيواد کې دننه او له هيواد نه د باندې زموږ هيواد والو باندې د ژوند په هره برخه کې انارشي او بې مسؤوليتي دومره حاکمه شوې ده چې اوس زموږ ځيني بناغلي د بې مسؤوليتي په دې ډايرې کې د نورو ليکوالو جملې، پروګرافونه او بشپړې مقالې را اخلي، پرته له دې چې د ليکوال يا څيړونکي نوم او د خپرېدو پټه او نيټه يې وښيي، په خپل نامه يې خپروي. يا هيڅ مآخذ نه ښيي يا داسې مآخذ ښيي چې لوستونکي تور و نځودو پسې ليري، ستن په کاډان کې اچوي او يو چا ته وايي چې اوس ستن پيدا کړه.

د ميډيا د بيلا بيلو برخو مسولين هم د يوې يا دوو جملو په ليکلو سره ځان له مسؤليت نه خلاصوي: «د مطالبو د ليکنې بني او د محتوی مسؤليت د ليکوال په غاړه دی.» بس خلاص «آبی مړه، تبه يې شکيدلي» که لږ حقيقت ته ځير هم شو او خپل ځان د يوې ميډيا د مسؤل په ځای و ګڼو، نو مسؤل مدير يا شخص به کومه مقاله ژر چيري تعقيب کړي چې دا نوی راغلی مطلب پخوا چيري د چا په نامه په څه ډول خپور شوی و؟ زه هره ورځ د خپل ورځني ژوند له کارونو نه په خلاصيدو سره خپلې د پام وړ څو وييپاڼو دروازي خلاصوم، ورځم او لولم يې. د ۲۰۱۵ کال د مارچ په شپاړلسمه مې کله چې د تاند وړ پرانست، مخامخ مې په دې سر ليک سترګې خورې شوې:

«د نوي نسل په وړاندې زموږ مسؤليت»

د دې سر ليک په ليدلو مې زړه خور غوندي ودرزيد او دا مې په زړه کې تير شول چې څه سريه د نوي نسل د روزلو او زدکړو د تبليغ او رواجولو له پاره دي لکه چې د احسان آرينزي په شان يو بل د لارې ملګری هم پيدا کړ. د ليکنې په لوستلو مې پيل وکړ. په لومړي پروګراف کې کارول شوي توري، ما استعمال کړو تور غوندي راته ښکاره شول. دويم پروګراف ته چې لارم، نو پوه شوم چې خپله هغه مقاله لولم چې په ۲۰۱۰ کال کې مې په مالومو کې د يوه سيمينار له پاره ليکلي وه. په بېره مې هغه ليکلي مقاله په خپل خوندي کړي آرشيف کې پيدا کړه او د بناغلي عبدالرحيم موسى زي په نامه د خپرې شوې مقالې (د نوي نسل په وړاندې زموږ مسؤليت) په څنګ کې مې

د پاڼو شميره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بني پاروالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

کينبوده. له پرتلني نه وروسته پوه شوم چې دې بناغلي د علمي اکاډميکو اصولو له مراعات پرته، بدون له دې چې زما نوم ياد کړي يا مآخذ يې وښيي، زما د دوو مقالو ډيرې برخې را اخيستي دي او په خپل نامه يې چاپ کړي دي.

بناغلي عبدالرحيم موسی زي زما له دوو مقالو نه بشپړ پروگرافونه را اخيستي دي. په دې مقالو کې يوه مقاله «اور او گلان» نومېږي چې په ۲۰۱۰ کال په کې مې دسويډن دمالمو په ښار کې دخوانو فرهنگيانو، ادیبانو، شاعرانو او ژورنالستانو د هڅونې، ستاينې او درناوي دنړيوال کنفرانس په وياړ ليکلې وه او په هماغه وخت (د دوه زره لسم کال سپتمبر) کې مې په ځينو ويبپاڼو کې خپره کړې وه:

1-<http://larawbar.net/21679.html>

2-<http://tolafghan.com/posts/19791>

اوس به زه د دلته هغه پروگرافونه وښيېم چې بناغلي عبدالرحيم موسی زي کټ مټ را اخيستي دي: د آصف بهاند د مقالې (اور او گلان، ۲۰۱۰/۰۹/۲۳ ټول افغان) په شپږم پروگراف کې داسې راغلي دي: «په افغانستان کې د انقلاباتو او بدلونونو په لړ کې ډير افغانان بهرته روان شول چې په هغو کې پښتانه زلميان هم وو؛ خو توپير يې په دې کې و چې د نورو قومونو زلميان اکثراً په زده کړه پسې ولاړل او د الفت صاحب خبره يې پرځای کړه چې ويلې يې و: ((خوانان بايد په علم پسې ولاړشي او د علم رڼا له ځان سره راوړي))؛ خو زموږ ځوانان په بله خوا روان شول. زموږ د اکثريت ځوانانو او د هغو د کورنيو وياړ په دې کې و چې ځوانان يې دوی ته په مزدورۍ پسې تللي دي.»

<http://larawbar.net/21679.html>

<http://tolafghan.com/posts/19791>

د بناغلي عبدالرحيم موسی زي په نامه د خپرې شوي مقالې (د نوي نسل په وړاندې زموږ مسؤليت، د ۲۰۱۵ کال د مارچ شپاړس، تاند) په دريم پروگراف کې همدا مطلب کټ مټ را اخستل شوی دی: «په افغانستان کې د بدلونونو په لړ کې ډير افغانان بهرنيو هيوادونو ته گډه شول چې په هغو کې ډير پښتانه زلميان هم ول؛ خو توپير يې په دې کې و چې د نورو قومونو زلميان اکثراً په سبق او زده کړو بوخت ول د پښتو ژبې خوږ ژبي شاعر الفت صاحب خبره يې پرځای کړه چې ويلې يې و: ((خوانان بايد په علم پسې ولاړشي او د علم رڼا له ځان سره راوړي)) خو زموږ ځوانان کبار، مزدورۍ او نورو چارو پسې روان شول او زموږ ډير ځوانانو او د هغوی د کورنيو وياړ په دې کې و چې ځوانان يې لندن او دوی ته د پيسو پسې تللي دي.»

<http://www.taand.com/archives/43770>

د آصف بهاند د مقالې (اور او گلان - ۲۶/۰۹/۲۰۱۰ لمر او بر) په اتم پروگراف کې داسې راغلي دي: «وگورئ! که ښه حقيقت ته څير شو، بهرنيو هيوادونو ته يې د کفر له ډاره نه ليرو، او د وچو غرو لمن کې د قهرېدلي شنه يا ورېځ آسمان تر چتر لاندې، يا د پسونو، وزو او خرو په لکۍ پسې ټول عمر تيرولو سره خو د نوي عصر نوي علوم زده کيدای نه شي، او کله چې مو نوي علوم او فنون زده نه وي، نو له تمدن سره به بېگانه او له کاروان څخه به يې ډير وروسته پاتې اوسو، بيا نو نه پښتنو ته څه کولای شو اونه هم پښتني فرهنگ ته.»

<http://larawbar.net/21679.html>

<http://tolafghan.com/posts/19791>

د بناغلي عبدالرحيم موسی زي په نامه د خپرې شوي مقالې (دوشنبه، 16 مارچ 2015) په پنځم پروگراف کې داسې روارل شوي دي:

«وگورئ! که ښه حقيقت ته وگورو، بهرنيو هيوادونو ته يې د کفر او په اخلاقي فساد له ويري نه ليرو خو بلخوا يې سپيرو دښتو او د وچو غرو لمن کې د قهرېدلي شنه يا ورېځ آسمان تر چتر لاندې، د پسونو، وزو او خرو په لکۍ پسې ټول عمر تيرولو سره خو د نوي عصر نوي علوم زده کيدای نه شي، او کله چې مو نوي علوم او فنون زده نه وي، نو له تمدن سره به بېگانه او له کاروان څخه به يې ډير وروسته پاتې اوسو، بيا نو نه ځان ته، نه پښتنو ته، نه پښتو، نه هم پښتني فرهنگ او خاورې ته څه کولای شو.»

<http://www.taand.com/archives/43770>

دغه راز بناغلي عبدالرحيم موسی زي زما له يوې بلې مقالې نه هم يو بشپړ پروگراف را اخيستی دی. د دې مقالې عنوان دی: «ځويي سواده نسلونه او زموږ مسؤليت (له بناغلي احسان آرينزي سره دزره خواله)» چې د نوي نسل د

د پاڼو شميره: له 2 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادونه: دلېکنې د ليکنيزې ښې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

روزني په برخه كې د قلموالو مسؤليت ته متوجه وه او د دوه زره څوارلسم كال د جون په لسمه نيټه مي خپره كړې ده. د دې مقالې په وروستۍ پروگراف كې د نتيجه گيرۍ په ډول راغلي دي :

«اوس نوکه دا د يو ترخه واقعيت په ډول ومنو، نو بايد دا هم ومنوچي د دې نيمگړتيا رفع كول وخت اوکارته اړتيا لري چې څنگه د دې خلکو او د دې ټولني په جگړي عادت ماغزه او د جگړي په دود لري ماغزه بيرته په هنراوعاطفي باندې پريولل شي، هنري ذوق ورکړل شي، عاطفه او مينه ور وښودل شي چې د جگړي او تشدد لاره پريږدي، په مينې او محبت سره علم زدکړي، د سواد او مطالعې لاره غوره کاندې او په کورکې د سلاح پرځای کتاب، قلم او کمپيوتر وساتي او د ښوونې روزني او تعليم په ترلاسه کولو سره د تمدن او نوي ژوند پرلاره روان شي.»

[http://www.afghan-](http://www.afghan-german.net/upload/Tahliha_PDF/bahand_a_zubeswada_nslona.pdf)

[german.net/upload/Tahliha_PDF/bahand_a_zubeswada_nslona.pdf](http://www.afghan-german.net/upload/Tahliha_PDF/bahand_a_zubeswada_nslona.pdf)

د ښاغلي عبدالرحيم موسی زې په نامه خپره شوې مقالې (دوشنبه، 16 مارچ 2015 17:14) په وروستۍ پروگراف كې داسې روارل شوي دي:

«اوس نوکه دا د يو ترخه واقعيت په توگه ومنو، نو بايد دا هم ومنوچي د دې نيمگړتيا پوره كول وخت اوکارته اړتيا لري چې څنگه د دې خلکو او د دې ټولني په جگړي عادت ماغزه او د جگړي په دود لرلي ماغزه بيرته په هنراوعاطفي باندې پريمنځل شي، هنري ذوق ورکړل شي، عاطفه او مينه ور وښودل شي چې د جگړي او تشدد لاره پريږدي، په مينې او محبت سره علم زدکړي، د سواد او مطالعې لاره غوره کاندې او په کورکې د ټوپک پرځای کتاب، قلم او کمپيوتر وساتي، د ښوونې روزني او تعليم په ترلاسه کولو سره د تمدن او نوي ژوند پرلاره روان شي.»

<http://www.taand.com/archives/43770>

د دې ټولو په ليدلو او پرتلني سره ما ته دا مثل را ياد شو: «پک مي ليدلی و، نه ماغزه وتلی» ځينې چې لږ با انصافه وي د نورو خلکو له مقالو او کتابونو د مآخذ د نه ښودلو په صورت كې را اخستل شوي موادو ، جملو او پروگرافونو ته لږ رنگ ورکوي، بدلوي را بدلوي يې او بل ډول يې سينگاروي، بيا يې په خپل نامه خپروي، خو ښاغلي ښاغلي عبدالرحيم موسی زې په ډير جرأت او متانت سره بشپړ پروگرافونه را اخيستي دي او مخامخ يې په خپل نامه خپاره كړي دي.

ما چې دا سره مقايسه كړل، حک حيران شوم چې اوس يې څنگه کوي. زه ښاغلي عبدالرحيم موسی زې ته د ادبي سارق نوم هم نه کاروم، ځکه چې بده خبره کارول ما ته ښه نه ښکاري. زه يې داسې انگيرم چې: ښايي ښاغلي عبدالرحيم موسی زې به په ښه نيت دا کار کړی وي، خو له بده مرغه چې د علمي څيړنو له اصولو سره منافات لري.

ښاغلي عبدالرحيم موسی زې ته او ده ته ورته ځينو نور ښاغلو ته چې بيبليوگرافي اصول، ماخذ ښوول نه مراعاتوي او يا عمداً سترگې پرې پټوي، زما مصلحت دا دی چې که د ليکنو او څيړنو ډير شوقيان وي ودې يې کړي دا د دوی حق دی څوک يې مخه نه شي نيولای ، خو لږ دې د څيړني او ليکنې اصول زده کړي، بيا دې بډې ورته ووهي. لکه د توکيانو خبره: «اول زده کړه، بيا کوزده کړه»

داسې نه ده چې د بيبليوگرافي او مآخذ ورکولو له پاره لار ښوونې او کتابونه نه شته، نه هر څه شته، خو ځينې ښاغلي يا ځان نه په زحمتوي او د شهرت له پاره په زړه وړتيا سره د بل چا مقالې په خپل نامه خپروي او يا ځان نه پرې خبروي.

د لار ښوونې له پاره مالومات، کتابونه او منابع ښي ډيري دي، خو زما د معلوماتو له مخې په دې برخه كې تر اوسه پورې تر ټولو علمي او غنيمت اثر «په تحقيقي ليکنو كې د استناد او بيبليوگرافي لنډ لارښود» نوميزي چې ليكوالان يې انتوني وينكلر او جوري مكوين دي او ښاغلي محمد هارون خپل شعشي په روانه پښتو په ۲۰۰۶ كال كې ژباړلی دی، د پښتو ژبې د قوانينو او تجربو پر اساس يې له مثالونو سره يې څرگندونې هم ورکړي دي . په دې كتاب كې د بيبليوگرافي يا مآخذ ښودنې علمي قوانين راورل شوي دي چې په نړيواله كچه د منلو او تطبيق وړ دي او همدا اوس د لږ او بر وييپانې په بډای کتابتون كې پروت دی. هغه ښاغلي چې د څيړنو، مقالو، رسالو او كتاب ليكلو شوقيان دي، دغه كتاب په وړيا ډول په لږ او بر وييپانه كې تر لاسه كولاى شي. و دې لولي او بيا دې د كتاب او ژباړن له عالمانه لارښوونو نه استفاده وكړي. دغه يې لينک دی، په يو كليک سره ستاسو په مخ كې حاضريري:

http://www.larawbar.com/data/library/knowledge/h.khpal/land_larshood.htm#

د پاڼو شميره: له 3 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې ښي پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

ماخذ بنودنه په پښتو ادب کې ښه اوږده سابقه لري. د همدې اثر «په تحقيقي ليکنوکي د استناد او بيبليوگرافي لنډ لارښود» په مقدمه کې د پښتو بيبليوگرافي د مخينې په باب داسې علمي بحث راغلی دی:

«په علمي او تحقيقي ليکنو کې د ماخذونو يا سرچينو وړاندي کول، خورا پخوانی دود دی. ليکوالو او څېړونکو زياتره د خپلو نظريو د باوري کولو او اثبات له پاره، پر خپلو تجربو او شهودي برياوو سربېره، اسماني کتابونه، د مخکينو پوهانو، فيلسوفانو او صاحب نظرانو علمي او تحقيقي موندني د سند په توگه وړاندي کړي دي. په پښتني ټولنه کې هم دا دود او دستور اوږد تاريخ لري؛ د مثال په توگه د عارف شاعر او مؤرخ - علي محمد مخلص په « حالنامه » او د سترگه گور مؤرخ - محمد هوتک په « پټه خزانه » او ډېرو نورو تاريخي، ادبي او ديني اثاروکي، د استناد سوو سرچينو او ماخذونو پېژندگلوي، له ورايه دا حقيقت جوتوي، چې پښتانه ليکوالان او څېړونکي له پېړيو پېړيو راهيسې د علمي څېړنو له مروجو لارو چارو سره سره اشنا وه. په پښتو ادبياتو کې، استناد سوي اثار زياتره د « سند »، « حوالې »، « مدرک »، « مرجعي »، « منبعي »، « ماخذ »، « ريفرينس » او په دي وروستيو کلونوکي د « اخځ »، « اخځليک »، « اخيستځي » او داسې نورو په نومونو ياد سوي دي »

http://www.larawbar.com/data/library/knowledge/h.khpal/land_larshood.htm#

د ښاغلي ژباړن هارون خپل شعاعي په عالمانه مقدمه کې د ماخذونو په باب ښايسته ډير علمي مطالب راغلي دي چې زه يې د مقالې د لنډيز په غرض نه را اخلم. تاسو کولای شئ کتاب خلاص کړئ او وي لولئ.

په نوره نړۍ کې که څوک د بل ليکوال له کوم اثر، مقالې او نظرياتو نه د ماخذ له يادوني پرته او د بيبليوگرافي د اصولو خلاف استفاده کوي، لوی مسؤليت لري، خو زموږ په هيواد او خلکو باندې د حاکمې بې بند و باری او بې مسؤليتۍ له برکته د نورو مقالې او آثار خلک په خپل نامه چاپوي، څوک پاس هم نه شي ورته کتلئ.

په اروپا کې د ماخذ نه ورکولو په جرم د جرمني د هيواد د دفاع وزير غوره مثال کيدای شي. د جرمني د دفاع وزير د خپلې ډاکټرۍ د تيزس د ليکلو په لړ کې د بل ليکوال له نظرياتو او اثارو نه د ماخذ نه ښولو په تور له سختې جزا سره مخ شو. د «PHD» تيزس يې رد او له دندې نه مستعفي شو.

زه له ځان سره په رسنيو کې د خپرو شوو مقالو او کتابونو د نا سمو ماخذونو يو اوږد فهرست لرم چې دلته د بحث د اوږد والي له پاره نه ور باندې غږيږم، دا د يوې بلې مقالې او رسالې ليکلو ته پريږدم.

زه د دې مقالې له ليکلو او خپرولو همدا اوس بښنه غواړم په دې چې دا زما له اوصولو سره منافات لري چې زه دې چا سره تنده يا بده خبره وکړم. زه د کش کړپ شخص نه يم، هر څه په يوه آرامه فضا کې د مخامخ خبرو له لارې حل کول غواړم، خو څه وکړم بله چاره نه وه زه د دې مقالې ليکلو ته د دې په خاطر اړ شوم چې زه ښاغلي ښاغلي عبدالرحيم موسی زي مخامخ نه پيژنم، هيڅ ډول پته يې راسره نه شته چې د گيلې څادر مې ورته غوړولی وای، خو له خپلو ليکلو کتابونو، شعرونو، مقالو، نظرياتو او افکارونه دفاع کول خپله وظيفه گڼم.

پای

د پاڼو شمېره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې ښې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ